

Prolog

Mine herrer-
De må endelig ikke tro at vi
blot fordi vi lever adskilt
ikke har drøftet vores kærlighed,
men den slags ender som oftest uden resultat -
når begreber som tid og rum er så væsentlige.
Det er jo til syvende og sidst
ikke blot et spørgsmål
om hvilken sæbe man bruger
- jeg mener
går det skidt
skifter vi da bare mærke -

hun byder mig en slavewhiskey
- garanteret fordi hun ikke har råd til bedre -
og som det pæne menneske jeg er,
tyller jeg den i mig,
selvom jeg er ved at kvæles i den,

men næste gang vi mødes på gaden,
er jeg måske lidt mere tilbageholdende
med at modtage hendes invitationer,
og næste gang igen
ser hun den anden vej
når hun får øje på mig,
- eller også er det mig
der ser hende først,
og får et hastigt ærinde ved en frugtvogn -
og snart ophører hun helt
med at optræde i mine drømme.